

quae ex § 36 desumpta sunt et in codice proxime antecedunt paragraphum 18.

Verba autem *uestrum qui rem inierit qui unguenta* non sunt in Gemblacensi, quod annoto ne quis hoc ex annotatione Orelliani ad Cael. VII. 17 conficiat.

Porro Leidensis codex priore loco habet:

*ad ip̄us ei mendaciū vr̄m commendatis. qui rem inierit
qui unguēta sūpserit qui baras viderit*

et altero:

qui te amat pl̄imū qui propter nescio quā timi

ditatem et noctnos metus rephendistis a pr̄e qd' se migret

Nil igitur necesse est, ut indagemus quomodo annotationes in Orelliana huc pertinentes explicandae sint, non omnino perspicuae ceteroquin. Quod fieri facile potest, nempe ut de tanta codicum multitudine referens editor dum brevis esse laborat, obscurus fiat hic vel illic, iis praesertim, qui de singulari quodam manuscripto quaerunt. At hic, ut dixi, nulla ulteriore anquisitione opus est, loci enim utriusque codicis, quos supra apposui, ostendunt Leidensem cum Gemblacensi hic ut alibi conspirare ea ratione, quam supra explicavi, ita ut rursus appareat, librum Leidensem sive eius archetypum ex ipso Gemblacensi fluxisse, dum teneamus aliunde constare id ex correcto demum libro habuisse locum.

D., 29 Sept. 1856.

E. J. K.

Emendatur XENOPHON. Anab. VI. 5. 17.

XENOPHON in oratione quadam ad milites ἐγὼ γούν, inquit, ἡδίου ἂν σὺν ἡμίσεσιν ἐποίμην ἢ σὺν διπλασίοις ἀποχωροίην. Καὶ τούτους οἶδ' ὅτι ἐπιόντων μὲν ἡμῶν οὐδ' ὑμεῖς ἐλπίζετε αὐτοὺς δέξασθαι (leg. δέξεσθαι) ἡμᾶς, ἀπιόντων δὲ πάντες ἠπισάμεθα ὅτι τολμήσουσιν ἐφέπεσθαι. Verum ἔπεσθαι et ἀποχωρεῖν non recte inter se opponuntur. Requiritur vocabulum quod significet *agredi*. Quae sequuntur probare videntur scribi debere ἐπιολίην.

Harlemi 29 Sept. 1856.

S. A. N.